

1. SINIF

YAĞMUR

Gökten iner inci sel,
Toprak sanki yumuşak el.
Tık tık vurur cama,
Yağmur geldi diyor sana.
Şemsiyeni hemen aç,
Islanmaktan hızla kaç,
Doğa bekler bu ilaç.

RÜZGAR

Yavaş yavaş eser yel,
Sallanıyor ince tel.
Yaprakları hep uçur,
Onlar yolunu bulur.
Fırtınadan önce gel,
Dertlere ol engel,
Serinlesin yerler.

KAR

Bulutlardan süzülür ak,
Lapa lapa yere bak.
Dağlar giyer bir yelek,
Sanki beyaz bir melek.
Kardan adam yapalım,
Burnuna havuç takalım.
Neşemize neşe katalım.

GÜNEŞ

Altın gibi parlar gök,
Işığını yere dök.
Sabah olur gün doğar,
Karanlığı o boğar.
Sıcaklığı can verir,
Buzlar bakınca erir,
Gözler uzağı görür.

1. SINIF

ŞİMŞEK

Gökyüzünde yanar ışık,
Bulutlar hep karışık.
Gürültüyle ses gelir,
Bize büyük hız verir.
Korkma sakın bu sestem,
Kurtulalım kafesten,
Güç alalım nefesten.

BULUT

Gök yüzünde beyaz yün,
Geziniyor bütün gün.
Pamuk gibi yumuşak,
Sanki bize bir uçak.
Gölge olur herkese,
Huzur verir bizlere,
Yağmur getirir yerlere

GÖKKUŞAĞI

Yedi renkli bir kuşak,
Gökten sarkar salıncak.
Yağmur biter gün açar,
Her tarafa nur saçar.
Gözler ona hep dalar,
Gönle mutluluk salar,
Biter bütün tasalar.

SİS

Yeryüzüne inen duman,
Göz gözü görmez hiç aman.
Beyaz bir perde sanki,
Yolu kapatır inan ki.
Yavaş yavaş yürüyelim,
Önümüzü görelim,
Eve sağ salım gidelim.

